

til det pædagogiske Kursus; dette forbavser mig i højeste Grad.

Pitzner: I Anledning af det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussens Udtalelser nu maa jeg sige, at ogsaa jeg i høj Grad beklager, at Forholdet er blevet dette, at et Flertal indenfor min Partigruppe har kunnet stille et Ændringsforslag som det foreliggende, men min Beklagelse hviler paa en noget anden Forudsætning end den, det ærede Medlem lagde til Grund. I den Tid, jeg har haft den Ære at sidde i Finansudvalget, har jeg, saa vidt jeg ved, aldrig nogen Sinde været ude for, at man, efter at en Minister har været i Finansudvalget og har givet en Klarlæggelse af en eller anden Sag, bag efter har faaet Følelsen af, at det ikke var helt rigtigt det, vi fik at vide. Jeg har altid regnet med, at vi, naar en Minister var til Stede i Finansudvalget, fik en klar og ren Besked, som ikke kunde omdisputeres, og ud fra den Forudsætning gik mine Partifæller med til at godkende det, Ministeren fremsatte den Gang. Efter at Spørgsmaalet var behandlet i Finansudvalget, har jeg ved Finanslovsforslagets anden Behandling gjort gældende det samme, som jeg siger nu, og har derunder taget Forbehold med Hensyn til vor Stilling til denne Sag ved tredje Behandling. Der er muligen begaaet den Formfejl, at vi skulde have sørgt for at standse Ministeren trods det Tilsagn, vi ved Tillægsbevillingslovsforslagets Behandling i Finansudvalget gav om 1 200 Kr. Det fik vi ikke gjort. Men trods dette har vi Lov til nu at manifestere vor Stilling overfor Sagen. Det er min Begrundelse af, at jeg beklager, at mine Grupperfæller har maattet stille dette Ændringsforslag. Det er altsaa en noget anden Motivering end det ærede Medlems.

Ordføreren (N. C. Christensen): Maa jeg først om det Ændringsforslag, der er stillet udenfor Betænkningen, og som nu er omtalt, sige, at det forekommer mig, at der er større Grund til Forbavelse over, at man her ved tredje Behandling stiller Ændringsforslag om, at en Bevilling skal gaa ud, som man vedtog ved anden Behandling, og som Finansudvalget har givet Ministeren ubetinget Tilslutning til paa

Forslaget til Tillægsbevillingslov, inden det fremkom her.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner sagde, at vi ikke havde faaet den fulde Sandhed. Naar man fremsætter en saadan Paastand, vilde jeg have sat Pris paa, at man havde godtgjort den. Jeg mener, at der er givet al den Oplysning, der kunde forlanges om denne Sag. Det, det drejer sig om, er, at Ministeren skal udarbejde et Forslag til en Omordning af vor Seminarieundervisning, og at hun ikke er i Stand til at gøre det paa en efter hendes Opfattelse tilfredsstillende Maade med de Raadgivere og den Støtte, hun havde. Det meddelte hun os og ønskede en Bevilling, for at hun kunde skaffe sig Raadgivere, der vil arbejde i Overensstemmelse med de Anskuelse, Ministeren har. Hvorledes en Minister skulde være i Stand til at faa Forslag udarbejdet, der er i Overensstemmelse med den paagældendes Anskuelse, naar den Mand eller de Mænd, der skal gøre Arbejdet, modarbejder netop den Tendens, som Ministeren ønsker Forslaget skal have, forstaar jeg ikke. Naar man derfor fremsætter den Paastand, at man ikke har faaet den fulde Sandhed i Finansudvalget, vilde jeg sætte Pris paa, at man gav Oplysning om, hvad det var, man savnede, og hvorfor man saa ikke havde søgt at faa det paa det Sted, hvor man havde Adgang til at faa det. Jeg skal anbefale, at man stemmer imod dette Ændringsforslag.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 1671, som er blevet motiveret af Forslagsstillerne, og som gaar ud paa en Forhøjelse af det Beløb, der er stillet til Raadighed til Privatseminarierne, kan det naturligvis godt være, at Privatseminarierne ønsker at bevare det Tilskud, de har haft hidtil, ubeskaaret. Men ifølge Ændringsforslagene foretages der Nedskæringer efter Pristallet paa næsten alle Poster, i alt Fald de Poster, der ikke er bundet ved særlige Love, og jeg er overbevist om, at de Institutioner og Personer, det saaledes gaar ud over, alle som een vil sige: Vi ønsker at beholde det, vi har haft hidtil. Men naar man kræver Nedskæring, maa man ogsaa finde sig i det overfor alle og ikke kræve, at enkelte fritages. De Nedskæringer, der foretages her, er endda ret minimale, nemlig kun en Trediedel af 10 pCt., fordi man indrømmer, at